

มาตรการควบคุมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน¹

คุณภัทร มัตรินตา²

จากการศึกษาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ.2490 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเจตนารมณ์ของการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวและทรัพย์สินหรือเพื่อการกีฬาหรือยิงสัตว์ รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการควบคุมอาวุธปืนตั้งแต่ก่อนได้รับอนุญาตและภายหลังจากได้รับอนุญาตแล้วอาวุธปืนโดยสภาพเป็นศาสตราวุธอันตรายร้ายแรง สามารถทำอันตรายต่อชีวิตและร่างกายแก่คนหรือสัตว์ และยังสามารถทำลายวัตถุต่าง ๆ ได้อีกด้วยทั้งในระยะประชิดและระยะไกล ซึ่งในประเทศไทยได้เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสามารถขออนุญาตในการมีและใช้อาวุธปืนได้ ถ้าหากมีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมาย ประชาชนทั่วไปจึงมีสิทธิที่จะขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนโดยเจตนารมณ์ของการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ก็เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิในการป้องกันตัวและทรัพย์สินของตนเองและรวมถึงการมีอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬาหรือยิงสัตว์ด้วย

โดยจากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการควบคุมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ยังมีปัญหาหลายประการที่ทำให้การควบคุมอาวุธปืนไม่ได้ผลตามเจตนารมณ์

ประเด็นปัญหาข้อแรกคือการแบ่งประเภทของใบอนุญาต โดยปัจจุบันพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 ได้มีบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื้อ มี ใช้ ตั้งหรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ ดังนั้น โดยหลักแล้วประเทศไทยจึงห้ามมิให้บุคคลทั่วไปมีอาวุธปืนไว้ครอบครอง เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นที่กำหนด โดยข้อยกเว้นในการที่จะอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 9 นั่นก็คือเป็นกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องใช้ป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬา หรือยิงสัตว์ โดยให้บุคคลที่มีความจำเป็นดังกล่าวต้องขอใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ และมีอีกกรณีหนึ่งก็คือการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บตามพระราชบัญญัติ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง มาตรการควบคุมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์เทพ วิทอนันต์ และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี และอาจารย์ ดร. ธาตุ ศิริยุทธ์วัฒนา

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 11 ซึ่งหลักเกณฑ์ของการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บนั้น ต้องเป็นอาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่าชำรุดจนใช้ยังไม่ได้ หรือพื้นสมัยและซึ่งเมื่อได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บแล้ว ก็ต้องห้ามมิให้ยิงและห้ามมิให้มีเครื่องกระสุนปืนอีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงการครอบครองอาวุธปืนได้อย่างง่ายดาย และจุดประสงค์ของบุคคลย่อมแตกต่างกันไป เช่น ต้องการมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บสะสม แต่ปืนดังกล่าวยังสามารถใช้ยิงได้อยู่ ทำให้ไม่สามารถขอใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บได้ จึงต้องขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือล่าสัตว์แทน ซึ่งหากผู้ที่ขึ้นขอที่จะเก็บสะสมอาวุธปืน ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนไว้จำนวนมาก ซึ่งหากต่อมาอาวุธปืนดังกล่าวได้โอนไปอยู่ในความครอบครองของอาชญากร ก็จะกลายเป็นการซ่อนสมุทอาวุธปืนจำนวนมากถือเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง หรือหากกรณีไม่ทำการขอใบอนุญาตเลยเพราะไม่มีการขอใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ ก็จะทำให้อาวุธปืนดังกล่าว กลายเป็นอาวุธปืนเถื่อน ซึ่งอาชญากรส่วนมากนิยมใช้อาวุธปืนเถื่อนในการก่ออาชญากรรม เพราะไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าอาวุธปืนเป็นของใคร

กรณีการออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บนั้น สามารถออกใบอนุญาตได้ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ 1) อาวุธปืนชำรุดจนใช้ยังไม่ได้ 2) อาวุธปืนพื้นสมัย 3) อาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ ซึ่งถ้าหากอาวุธปืนสามารถใช้ยังได้อยู่ แต่ผู้ต้องการขออนุญาตต้องการที่จะมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บสะสมจำนวนหลายกระบอก จึงไม่สามารถทำการขออนุญาตมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บได้ และถ้าหากผู้ขออนุญาตขาดคุณสมบัติในการขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 9 ก็ไม่สามารถที่จะขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนได้ ทำให้อาวุธปืนดังกล่าวเป็นอาวุธปืนที่ผิดกฎหมาย ซึ่งถ้าหากครอบครองอาวุธปืนเถื่อนไว้เป็นจำนวนมากก็จะส่งผลให้มีโอกาสเกิดอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้อาวุธปืนผิดกฎหมายหรืออาวุธปืนเถื่อนมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนได้

กรณีการขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์ ซึ่งตามกฎหมายไทยในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 9 ได้บัญญัติถึงความจำเป็นในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนได้นั้นมีอยู่ 3 กรณี คือ 1) เพื่อใช้สำหรับการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน 2) เพื่อใช้ในการกีฬา 3) เพื่อใช้สำหรับยิงสัตว์ และซึ่งไม่ว่าผู้ขออนุญาตจะมีวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตเหมือนกันหรือแตกต่างกันแต่ผู้ขออนุญาตก็ต้องขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนตามหลักเกณฑ์นี้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตให้มีและใช้ของต่างประเทศ โดยประเทศอังกฤษในการจะออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นจะมีวัตถุประสงค์แยกกันชัดเจน กล่าวคือ กรณีการมีอาวุธปืนเพื่อการยิงสัตว์ จะแบ่งออกเป็น 1) เพื่อล่าสัตว์หรือฆ่าสัตว์ 2) ฆ่าสัตว์ด้วยความจำเป็น 3) ยิงสัตว์ที่รบกวน และเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตให้มี

อาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬาที่แตกต่างกันจากเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ยิงสัตว์ ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยทั้งสภาพธรรมชาติและวัฒนธรรมของประเทศไทย เพราะเป็นการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 โดยมีเจตนารมณ์ที่จะอนุรักษ์และคุ้มครองสัตว์เช่นกัน อีกทั้งประเทศไทยก็ไม่นิยมการล่าสัตว์เป็นกีฬาและมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินจากสัตว์เท่านั้น และกรณีนักกีฬายิงปืนหรือการซุ่มยิงเป้าในสโมสรก็เพียงแค่เพื่อหลักฐานที่ออกจากสโมสรยิงปืนหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬายิงปืน และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่อัตราส่วนของอาชญากรรมที่เกิดจากอาวุธปืนน้อยเป็นอันดับต้นๆของโลก การอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นเข้มงวดมากโดยการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนจะกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง เช่น กรณีผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนเพื่อการล่าสัตว์นั้น จะต้องได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน ใบอนุญาตล่าสัตว์และมีการลงทะเบียนล่าสัตว์โดยเฉพาะด้วย อีกทั้งมีการเสียภาษีการล่าสัตว์เพิ่มอีกต่างหาก ส่วนกรณีการขออนุญาตให้มีอาวุธปืนเพื่อการกีฬานั้นก็จำกัดประเภทของอาวุธปืนอย่างเคร่งครัด เมื่อประเทศไทยไม่นิยมกีฬาประเภทล่าสัตว์และไม่มี การออกใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ อีกทั้งการล่าสัตว์ก็เป็นเรื่องที่ไม่สมควร เนื่องจากสัตว์ป่าทุกชนิดรวมถึงสัตว์ป่าสงวน โดยในปัจจุบันเริ่มลดน้อยลงและเริ่มมีความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์ เช่น เสือดำ เสือผาที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในปัจจุบัน ดังนั้นแล้ววัตถุประสงค์ของการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อการยิงสัตว์ในปัจจุบัน จึงไม่ค่อยมีความจำเป็นเท่าที่ควร หากจำเป็นต้องทำการยิงสัตว์เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินก็สามารถทำได้อยู่แล้ว และในกรณีของการมีอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬายิงปืน ปัจจุบันมีกีฬาที่ใช้อาวุธปืนที่ใช้ยิงอยู่ในสนามยิงปืนเท่านั้น เมื่อเกณฑ์การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬาได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ก็ต้องเป็นนักกีฬายิงปืนชนิดและขนาดเท่าใด จึงควรจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เพราะวัตถุประสงค์ของการมีอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬานั้นจะต้องไม่ทำอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตคือคนหรือสัตว์ ซึ่งจะแตกต่างจากการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน เพราะอาจจะทำอันตรายต่อชีวิตคนหรือสัตว์ ส่วนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตแต่ละวัตถุประสงค์จะได้กล่าวต่อไปในปัญหาของคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนต่อไป

ประเด็นปัญหาที่สองคือการจำกัดจำนวนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ซึ่งถึงแม้เกณฑ์การกั้นการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาออกใบอนุญาตนั้น จะมีเกณฑ์ในการกั้นการออก คือ ควรมีอาวุธปืนแค่เพียง 2 กระบอก คือ ปืนสั้น 1 กระบอก และปืนยาว 1 กระบอก แต่ถึงอย่างไรก็ดี ในการอนุญาตเจ้าหน้าที่ก็พิจารณาจากหลักฐานและความจำเป็นของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่มีมาตรฐานชีวิตที่แน่นอน ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักความเหมาะสมและได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ กล่าวคือต้องพิจารณาความสมดุลระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานที่ถูกกระทบกับผลกระทบต่อส่วนรวมที่เกิดจากการกระทบสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าวจะต้องอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกันและเมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์ในการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันชีวิตหรือทรัพย์สินตลอดถึงความจำเป็นการในมีอาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกัน

ตัวหรือทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ซึ่งหากมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองมากเกินไปก็อาจจะถือเป็นการซ่อน
 สุมอาวุธ ถือเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง

ประเด็นปัญหาที่สามคือการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน โดยในการ
 พิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตของประเทศไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอ
 ใบอนุญาตไว้เพียงขั้นพื้นฐาน เช่น ต้องบรรลุนิติภาวะ หรือไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถใช้อาวุธปืนได้โดย
 กายพิการหรือทุพพลภาพหรือไม่เคยต้องโทษจำคุกในฐานความผิดที่กำหนด เป็นต้น และมีหลักเกณฑ์ที่
 เจ้าหน้าที่จะต้องทำการสอบสวนอีกขั้นตอนหนึ่ง เช่น ความประพฤติ ลักษณะนิสัย การประกอบอาชีพ หรือ
 การได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนมาแล้วหรือไม่ และจะต้องพิจารณาถึงฐานะ เหตุผลและความจำเป็นของผู้ขอ
 อนุญาต ซึ่งหลักเกณฑ์ในการสอบสวนของเจ้าหน้าที่นี้จะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าหน้าที่แต่
 ละคนไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวว่าจะต้องทำการสอบสวนหรือเข้มงวดในเรื่องใดเป็นพิเศษ และปัญหาเกี่ยวกับ
 สุขภาพจิตและการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของผู้ขออนุญาต รวมถึงการตรวจสอบประวัติ
 อาชญากรรมอย่างจริงจัง โดยการทดสอบสุขภาพจิตรวมถึงการควบคุมอารมณ์ สติสัมปชัญญะมีความสำคัญ
 อย่างยิ่ง เพราะการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินนี้ มักจะเกิดเหตุการณ์ขึ้นอย่างกะทันหัน
 ซึ่งหากผู้ที่มีอาวุธปืนใช้อาวุธปืนขณะเกิดปัญหาทางจิตหรือขณะควบคุมอารมณ์และสติสัมปชัญญะไม่ได้
 จะทำให้ไม่สามารถควบคุมการใช้อาวุธปืนได้ ซึ่งอาจนำมาซึ่งความสูญเสียและก่อให้เกิดปัญหาตามมา
 เช่น การฆ่าตัวตาย การฆ่าผู้อื่นหรือการฆ่าคนร้าย อีกกรณีหนึ่งคือการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม
 อย่างจริงจังโดยการตรวจสอบประวัตินี้เป็นขั้นตอนหนึ่งของการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจ
 เท่านั้น ไม่ได้ถือเป็นหลักเกณฑ์ข้อหนึ่งของคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ซึ่งในบางกรณีเจ้าหน้าที่อาจจะทำ
 การขอใบรับรองความประพฤติแทนเพียงอย่างเดียวในขั้นตอนของการยื่นหลักฐานประกอบคำขออนุญาต
 ซึ่งหากไม่ได้ทำการตรวจสอบประวัติทั้งประวัติอาชญากรรมและประวัติเกี่ยวกับการรักษาทางด้าน
 สุขภาพจิตอย่างจริงจังก็ถือเป็นช่องว่างของการปล่อยปละละเลยในการควบคุมการขอใบอนุญาตให้มีและใช้
 อาวุธปืนส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านอื่นๆตามมา

ประเด็นปัญหาที่สี่คือการควบคุมและตรวจสอบภายหลังได้รับใบอนุญาตแล้ว โดยเมื่อบุคคลได้รับ
 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนโดยในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
 และสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 23 (3) ได้กำหนดให้ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน
 มีกำหนดอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น และในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
 กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. 2490 มาตรา 23 (6) กรณีใบอนุญาตให้มีอาวุธ
 ปืนไว้เพื่อเก็บมีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลังจากได้รับ
 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บแล้วนั้น ก็ไม่ได้ทำการ
 ตรวจสอบใบอนุญาตหรือตรวจสอบอาวุธปืนนั้นอีกเลย ซึ่งอาจมีบางกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตได้แจ้งถึงการ

ถูกทำลายหรือสูญหายหรือการแจ้งย้ายถิ่นที่อยู่ของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทำการเรียกพบหรือเรียกตรวจสอบถึงสถานภาพของใบอนุญาตหรืออาวุธปืน ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบอาวุธปืนได้ หากเกิดกรณีที่อาวุธปืนสูญหายหรือกลายเป็นอาวุธปืนผิดมือแล้ว หากอาวุธปืนดังกล่าวถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรมโดยอาชญากรได้ชุดลับหรือทำลายเครื่องหมายที่อยู่บนอาวุธปืน ก็จะไม่สามารถสืบหาเจ้าของอาวุธปืนได้ และเจ้าของอาวุธปืนที่แท้จริงก็ไม่ได้รับบทลงโทษแต่อย่างใด เนื่องจากไม่สามารถทำการตรวจสอบอาวุธปืนได้

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์มาตรการในการควบคุมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศแล้วนั้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของใบอนุญาต ในส่วนของใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์ ซึ่งในปัจจุบันไม่ได้แบ่งประเภทตามวัตถุประสงค์การมีและใช้อาวุธปืนเอาไว้ โดยวัตถุประสงค์ของการแบ่งประเภทใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินแยกออกมาก็เพื่อที่จะทำการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนได้ง่ายขึ้น โดยเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมและตรวจสอบอาวุธปืนอย่างจริงจังและทำการยกเลิกวัตถุประสงค์ของการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการยิงสัตว์ เพราะในปัจจุบันไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องทำการล่าสัตว์อีก ซึ่งหากมีความจำเป็นที่จะต้องป้องกันภัยอันตรายที่เกิดจากสัตว์ก็สามารถทำการขอใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินได้อยู่แล้ว โดยเห็นสมควรให้แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 9 วรคแรก โดยแก้ไขใหม่โดยให้บัญญัติว่า “มาตรา 9 ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ให้ออกให้แก่บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือเพื่อใช้ในการกีฬา” และทำการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 10 ใหม่โดยให้บัญญัติว่า “มาตรา 10 ใบอนุญาตและอาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาตให้ตามมาตราก่อน ให้นายทะเบียนติดรูปของผู้ได้รับใบอนุญาตและระบุวัตถุประสงค์ของการอนุญาต และให้ทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

และในส่วน of ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บนั้น เห็นสมควรให้แก้ไขในส่วน of เงื่อนไข และหลักเกณฑ์ของการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ โดยให้สามารถนำอาวุธปืนที่ยังใช้งานได้อยู่นำมาขอใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บได้ เพื่อที่จะแบ่งประเภทของการมีอาวุธปืนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ of ผู้ขออนุญาตและเปิดโอกาสให้ประชาชนที่ยังไม่ได้ทำการขอใบอนุญาตมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ ได้มาขอใบอนุญาตเพราะจะทำให้อาวุธปืนเป็นปืนที่มีทะเบียนสามารถตรวจสอบได้ตามเจตนารมณ์ของการมีอาวุธปืน โดยเห็นสมควรให้แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 11 ใหม่โดยให้บัญญัติว่า “มาตรา 11 ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บให้ออก

ได้สำหรับอาวุธปืนที่ยิงได้หรือแม้อย่าไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพ่นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ”

2. ปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมในการจำกัดจำนวนอาวุธปืน สำหรับการมีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน เพราะการที่บุคคลหนึ่งจะใช้อาวุธปืนในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินเพียงแค่ 1 - 2 กระบอก ก็เพียงพอต่อการใช้ป้องกันตัวหรือทรัพย์สินแล้ว ซึ่งถ้าหากบุคคลคนหนึ่งมีการครอบครองอาวุธปืนมากเกินไป อาจจะส่งผลให้การควบคุมการใช้อาวุธปืนไม่ได้ผล และถือว่าเป็นอาชญากรรมรูปแบบหนึ่งโดยเห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายใน หมวด 1 อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ดังนี้ “มาตรา 9/1 ในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ให้บุคคลคนหนึ่งมีอาวุธปืนยาวได้ไม่เกินหนึ่งกระบอกและปืนสั้นได้ไม่เกินหนึ่งกระบอก”

3. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน โดยเห็นสมควรให้แก้ไขในเรื่องของการเพิ่มหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินโดยเห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายในหมวด 1 อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ดังนี้ “มาตรา 9/2 ในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ผู้ขออนุญาตจะต้องได้รับการฝึกอบรมและผ่านการทดสอบสมรรถภาพตามที่เจ้าหน้าที่กำหนด”

4. ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจสอบภายหลังได้รับใบอนุญาตในปัจจุบันเมื่อได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเพื่อใช้ป้องกันตัวหรือทรัพย์สินแล้วหรือใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บแล้วนั้นก็ไม่ได้ทำการตรวจสอบหรือควบคุมใบอนุญาตนั้นอีก เพราะเนื่องจากใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บนั้นมีกำหนดอายุตลอดเวลาที่ผู้ได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนนั้นอยู่ จึงทำให้ไม่สามารถเรียกเพื่อตรวจสอบสถานะของอาวุธปืนได้เลย โดยเห็นสมควรให้แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 23 (3) และ 23 (6) โดยแก้ไขใหม่เป็นบัญญัติว่า “มาตรา 23 ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(3) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนมีอายุสามปีนับแต่วันออก

(6) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บมีอายุสามปีนับแต่วันออก ”

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง. คู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืน เล่มที่ 1. กรุงเทพมหานคร: อาสารักษาดินแดน, 2555.
 ประเทือง ธนิยผล. อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
 2552.
 วิษณุ เครืองาม. กฎหมายมหาชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2558.